

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 24155

гр. София, 16.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 16.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

като разглежда дело номер **2193** по описа за **2026** година докладвано от съдия
Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 248 ГПК вр с чл. 144 АПК вр с чл. 63д ал.1
ЗАНН.

Образувано е по молба от „ФИНЕС-2“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.А, ап.5, представлявано от управителя К. С. С., чрез адв. И. Д. за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските. С молбата се иска изменение на решението като бъде осъден ответника да заплати сторените пред двете инстанции разноски за адв. възнаграждение. Твърди се, че съдът неправилно е приел, че липсват доказателства за сключен договор за правна защита и доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което и се представят такива с молбата. Релевира доводи, че жалбата срещу НП е изпратена на ответника, като към нея е приложен договор за правна защита и съдействие и доказателства за заплатено възнаграждение, а не само приложеното в делото пълномощно.

Насрещната страна е депозирала отговор по молбата по чл.248 от ГПК. Моли се молбата за допълване на съдебното решение в частта за разноските да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Излага доводи, че към жалбата не е бил приложен договор за правна защита и платежно нареждане, като същите и не са описани към жалбата.

Молбата е подадена в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, поради което е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК вр с чл. 144 АПК приложима на осн чл. 63д ал.1 от ЗАНН в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК когато съдът отмени

обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

В постановеното решение, съдът е изложил съображения поради които е счел, че на касатора не следва да се присъждат разноски, поради липса на доказателства, че адв. възнаграждение е реално заплатено. Съдът не намира основание да отстъпи от тези изводи. Съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г., постановено по тълкувателно дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС страните не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса, след приключване на последното заседание по делото пред съответната инстанция. Тази забрана обезпечава приложението на основни принципи на съдебния процес - равенството на страните, равно право на защита и състезателност, установени с чл. 8 и 9 ГПК.

Приключването на устните състезания преклудира правото на всяка една страна по спора да прави искания и да представя доказателства. Приложения с молбата по чл. 248 ГПК договор за правна защита и съдействие и платежно нареждане не са представени до приключване на устните състезания, а едва с искането по чл. 248 ГПК. Представянето на писмени доказателства, след постановяване на решението по спора не може да бъде зачетено и да послужи като основание за изменение на решението в частта му за разноските, защото правото то да се представи е преклудирано и затова представянето след приключване на устните състезания на доказателства за реално направени разноски е ирелевантно, дори и доказателствата да сочат на внасяне на сумата /превод по банков път/ преди датата на приключване на устните състезания, тъй като релевантно за правото на разноски е представянето на съда на доказателства за реалното им извършване към датата на приключване на устните състезания. В този смисъл е непротиворечивата съдебна практика на ВАС изразена и в Определение № 4277 от 27.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 3228/2014 г., 5-членен с-в, Определение № 9445 от 10.07.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5945/2018 г., IV о. и др. Касаторът не е представил доказателство за реално платеното адвокатско възнаграждение към момента на приключване на устните състезания /нито пред първоинстанционния съд, нито пред АССГ/, с което се е лишил от правото за присъждане на разноските по договорения адвокатски хонорар.

Твърдението в молбата, че тези доказателства са били представени към жалбата срещу наказателното постановление също не се доказват. Видно от жалбата, подадена на 23.09.2025 г. в приложението на същата е посочено единствено и само: адвокатско пълномощно.

Молбата за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна.

По изложените съображения, АССГ, II кас. състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от „ФИНЕС-2“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.А, ап.5, представлявано от управителя К. С. С., чрез адв. И. Д. за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските.

Определението не подлежи на обжалване. /чл.248 ал.3 изр.2 ГПК/

